

Buddleja ×weyeriana

budleja Weyera

(C) fot. Lucjan Kurowski

Krzew o wzniesionym pokroju. Mieszaniec budleji Dawida var. magnifica i budleji kulistej. Większość cech genetycznych odziedziczył po budleji kulistej, od której osiąga mniejsze o połowę rozmiary, dorastając do 3 m wysokości. Kwiaty jasnożółte w krótkich zwartych wiechach. Kwitnienie przypada na późniejszy okres, w Polsce zwykle od połowy sierpnia do października. Polecany do uprawy na glebach przeciętnych i umiarkowanie wilgotnych. Wymaga słonecznych stanowisk. Odporność na mróz niepełna, dlatego wskazane jest przykrycie nasady krzewu. Przed zimą rośliny kopczykujemy wykorzystując korę, trociny, zrębki, lub torf.

autorzy opisu tekstowego: Adam Marosz; Związek Szkółkarzy Polskich

pochodzenie	odkrywca, hodowca (selekcjoner): Van de Weyer; wprowadzenie do handlu: 1914
grupa roślin	liściaste
grupa użytkowa	liściaste krzewy
forma	krzew
siła wzrostu	roślina szybko rosnąca wzrost typowy dla gatunku
pokrój	krzewiasty wyprostowany
docelowa wysokość	od 1 m do 2 m
barwa liści (igieł)	ciemnozielone

zimozieloność liści (igieł) liście opadające na zimę

rodzaj kwiatów	kwiatostan
barwa kwiatów	żółte
pora kwitnienia	sierpień wrzesień październik
wilgotność	roślina tolerancyjna
ph podłoża	roślina tolerancyjna
rodzaj gleby	roślina tolerancyjna
walory	ozdobne z kwiatów
zastosowanie	ogrody przydomowe rabaty
strefa	5b

autorzy opisu tabelarycznego: Adam Marosz; , Związek Szkółkarzy Polskich;

